Reede, 10. juuli 2020

P9_TA(2020)0204

Liidu terviklik poliitika rahapesu ja terrorismi rahastamise ärahoidmiseks – komisjoni tegevuskava ja muud hiljutised arengud

Euroopa Parlamendi 10. juuli 2020. aasta resolutsioon liidu tervikliku poliitika kohta rahapesu ja terrorismi rahastamise ärahoidmiseks – komisjoni tegevuskava ja muud viimase aja arengud (2020/2686(RSP))

(2021/C 371/12)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse komisjoni 7. mai 2020. aasta teatist tegevuskava kohta, mis käsitleb liidu terviklikku poliitikat rahapesu ja terrorismi rahastamise ärahoidmiseks (C(2020)2800),

— võttes arvesse komisjoni rahapesuvastast paketti, mis võeti vastu 24. juulil 2019. aastal ning mis koosneb poliitilisest teatisest „ELi rahapesuvastase võitluse ja terrorismi rahastamise tõkestamise raamistiku parem rakendamine“ (COM(2019)0360), aruandest ELi krediidiasutustega seotud hiljutiste väidetavate rahapesujuhtumite hindamise kohta (*post mortem*) (COM(2019)0373), aruandest siseturgu mõjutavate ja piiriülese tegevusega seotud rahapesu ja terrorismi rahastamise riskide hindamise kohta (riigiülese riskihindamise aruanne) (COM(2019)0370) ning sellele lisatud komisjoni talituste töödokumendist (SWD(2019)0650), samuti aruandest liikmesriikide pangakontodega seotud automatiseeritud keskmehhanismide (keskregistrid või kesksed elektroonilised andmeotsingu süsteemid) omavahelise ühendamise kohta (COM(2019)0372),

— võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/849 (mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ) (neljas rahapesuvastane direktiiv) ([1]), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta direktiiviga (EL) 2018/843 (millega muudetakse direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist, ning millega muudetakse direktiive 2009/138/EÜ ja 2013/36/EL) (viies rahapesuvastane direktiiv) ([2]),

— võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2019. aasta määrust (EL) 2019/2175, millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), määrust (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), määrust (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), määrust (EL) nr 600/2014 finantsinstrumentide turgude kohta, määrust (EL) 2016/1011, mis käsitleb indekseid, mida kasutatakse võrdlusalustena finantsinstrumentide ja -lepingute puhul või investeerimisfondide tootluse mõõtmiseks, ja määrust (EL) 2015/847, mis käsitleb rahaülekannetes edastatavat teavet ([3]),

— võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta direktiivi (EL) 2019/1153, millega kehtestatakse normid finants- ja muu teabe kasutamise hõlbustamiseks teatavate kuritegude tõkestamisel, avastamisel, uurimisel ja nende eest vastutusele võtmisel ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsus 2000/642/JSK ([4]), Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta direktiivi (EL) 2018/1673 rahapesu vastu võitlemise kohta kriminaalõiguse abil ([5]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrust (EL) 2018/1672, mis käsitleb liitu toodava või liidust välja viidava sularaha kontrolli ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1889/2005 ([6]),

([1]) ELT L 141, 5.6.2015, lk 73.
([2]) ELT L 156, 19.6.2018, lk 43.
([3]) ELT L 334, 27.12.2019, lk 1.
([4]) ELT L 186, 11.7.2019, lk 122.
([5]) ELT L 284, 12.11.2018, lk 22.
([6]) ELT L 284, 12.11.2018, lk 6.

— võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiivi 2014/42/EL kuriteovahendite ja kriminaaltulu arestimise ja konfiskeerimise kohta Euroopa Liidus ([7]) ja komisjoni 2. juuni 2020. aasta aruannet selle rakendamise kohta „Vara sissenõudmine ja konfiskeerimine: meetmed kuritegevuse mittetasuvaks muutmisel“ (COM(2020)0217),

— võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrust (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) ([8]),

— võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2019. aasta direktiivi (EL) 2019/1937 liidu õiguse rikkumisest teavitavate isikute kaitse kohta ([9]),

— võttes arvesse nõukogu 5. detsembri 2019. aasta järeldusi, mis käsitlevad rahapesuvastase võitluse ja terrorismi rahastamise tõkestamise strateegilisi prioriteete,

— võttes arvesse nõukogu 17. juuni 2020. aasta järeldusi finantsuurimise tõhustamise kohta raske ja organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemiseks,

— võttes arvesse Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) 24. juuli 2019. aasta arvamust järelevalve alla kuuluvatele üksustele esitatava teabe kohta, mis käsitleb rahapesu ja terrorismi rahastamise riske usaldatavusnõuete täitmise järelevalves,

— võttes arvesse oma 19. aprilli 2018. aasta resolutsiooni uurivate ajakirjanike kaitse kohta Euroopas: Slovakkia ajakirjaniku Ján Kuciaki ja Martina Kušnírová juhtum ([10]),

— võttes arvesse oma 15. novembri 2017. aasta resolutsiooni õigusriigi kohta Maltal ([11]),

— võttes arvesse oma 28. märtsi 2019. aasta resolutsiooni õigusriigi olukorra ja korruptsioonivastase võitluse kohta ELis, eelkõige Maltal ja Slovakkias ([12]),

— võttes arvesse oma 18. detsembri 2019. aasta resolutsiooni õigusriigi kohta Maltal pärast Daphne Caruana Galizia mõrvaga seoses tehtud hiljutisi paljastusi ([13]),

— võttes arvesse komisjoni tegevuskava, mis käsitleb uue metoodika väljatöötamist ELi hinnangu andmiseks suure riskiga kolmandate riikide kohta vastavalt direktiivile (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist,

— võttes arvesse komisjoni talituste 22. juuni 2018. aasta töödokumenti metoodika kohta suure riskiga kolmandate riikide kindlaksmääramiseks vastavalt direktiivile (EL) 2015/849 (SWD(2018)0362),

---

([7]) ELT L 127, 29.4.2014, lk 39.
([8]) ELT L 119, 4.5.2016, lk 1.
([9]) ELT L 305, 26.11.2019, lk 17.
([10]) ELT C 390, 18.11.2019, lk 111.
([11]) ELT C 356, 4.10.2018, lk 29.
([12]) Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2019)0328.
([13]) Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2019)0103.

Reede, 10. juuli 2020

— võttes arvesse komisjonis vastu võetud nelja delegeeritud määrust – (EL) 2016/1675 ([14]), (EL) 2018/105 ([15]), (EL) 2018/212 ([16]) ja (EL) 2018/1467 ([17]) –, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849, määrates kindlaks suure riskiga kolmandad riigid, kus esineb strateegilisi puudusi,

— võttes arvesse oma 14. märtsi 2019. aasta resolutsiooni kiireloomulise vajaduse kohta koostada kooskõlas rahapesuvastase direktiiviga kolmandate riikide kohta ELi must nimekiri ([18]),

— võttes arvesse oma 26. märtsi 2019. aasta resolutsiooni finantskuritegude, maksudest kõrvalehoidumise ja maksustamise vältimise kohta ([19]),

— võttes arvesse oma 19. septembri 2019. aasta resolutsiooni liidu rahapesuvastaste õigusaktide rakendamise seisu kohta ([20]),

— võttes arvesse kodukorra artikli 132 lõiget 2,

A. arvestades, et komisjoni andmetel on umbes 1 % liidu aastasest sisemajanduse koguproduktist (160 miljardit eurot) seotud kahtlase finantstegevusega ([21]), näiteks rahapesuga, mis on omakorda seotud korruptsiooni, relva-, inim- ja uimastikaubanduse, maksudest kõrvalehoidumise ja pettusega, terrorismi rahastamise või muu ebaseadusliku tegevusega, mis mõjutab ELi elanike igapäevaelu;

B. arvestades, et Europoli andmetel arestiti või külmutati ajavahemikul 2010–2014 ajutiselt 2,2 % hinnangulisest kuritegelikul teel saadud tulust ning ELi tasandil konfiskeeriti ainult 1,1 % kuritegelikul teel saadud tulust, mis tähendab, et 98,9 % hinnangulisest kuritegelikul teel saadud tulust ei konfiskeeritud ja see jäi kurjategijate käsutusse ([22]);

C. arvestades, et liidu rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise raamistikku tugevdati neljanda rahapesuvastase direktiivi vastuvõtmisega 2015. aasta mais ja viienda rahapesuvastase direktiivi vastuvõtmisega 2018. aasta aprillis ning nende ülevõtmisega liikmesriikide õigusesse vastavalt 2017. aasta juuniks ja 2020. aasta jaanuariks ning muude kaasnevate õigusaktide ja meetmetega; arvestades, et kolmandat rahapesuvastast direktiivi ei ole liikmesriikides alati nõuetekohaselt rakendatud, ometi ei ole komisjon algatanud ühtegi rikkumismenetlust; arvestades, et komisjon algatas rikkumismenetlused enamiku liikmesriikide vastu, kuna nad ei võtnud neljandat rahapesuvastase direktiivi liikmesriigi õigusesse nõuetekohaselt üle, ning algatas menetlused suure enamiku liikmesriikide vastu, kes ei teatanud viienda rahapesuvastase direktiivi ülevõtmise meetmetest või teatasid viienda rahapesuvastase direktiivi osalise ülevõtmise meetmetest ([23]);

D. arvestades, et Euroopa Parlament võttis 2019. aasta märtsis vastu ambitsioonika resolutsiooni finantskuritegude, maksudest kõrvalehoidumise ja maksustamise vältimise kohta, milles järeldati, et kehtivad ELi rahapesuvastased reeglid on vaja põhjalikult läbi vaadata;

E. arvestades, et komisjon võttis 7. mail 2020 vastu tegevuskava ([24]), mis käsitleb liidu terviklikku kuuele sambale rajatud poliitikat rahapesu ja terrorismi rahastamise ärahoidmiseks;

F. arvestades, et samal kuupäeval avaldati uus metoodika selliste kolmandate riikide kindlaks tegemiseks, kus esineb suur rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamisega seotud strateegiliste puuduste risk, mis ei tugine üksnes välistele teabeallikatele; arvestades, et riikide suhtes, mis on selle metoodika alusel määratletud suure riskiga kolmandate riikidena, kohaldatakse kooskõlas neljandas ja viiendas rahapesuvastases direktiivis sätestatud kohustustega kliendi suhtes rakendatavaid tugevdatud hoolsusmeetmeid;

([14]) ELT L 254, 20.9.2016, lk 1.
([15]) ELT L 19, 24.1.2018, lk 1.
([16]) ELT L 41, 14.2.2018, lk 4.
([17]) ELT L 246, 2.10.2018, lk 1.
([18]) Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2019)0216.
([19]) Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2019)0240.
([20]) Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2019)0022.
([21]) Politico, „Dirty money failures signaling policy headaches for new Commission“ (Musta rahaga seotud ebaõnnestumised tekitavad uuele komisjonile peavalu), 24. juuli 2019.
([22]) Europol, „‘Does crime still pay? – Criminal Asset Recovery in the EU – Survey of Statistical Information 2010-2014“ (Kas kuritegevus on ikka veel tasuv? – Kuritegelikul teel saadud vara tagasivõitmine ELis – Statistilise teabe analüüs 2010–2014), 1. veebruar 2016.
([23]) Euroopa Komisjoni finantsstabiilsuse, finantsteenuste ja kapitaliturgude liidu peadirektoraat, „Rahapesuvastane direktiiv V – ülevõtmise seis“, 2. juuni 2020.
([24]) Komisjoni 7. mai 2020. aasta teatis tegevuskava kohta, mis käsitleb liidu terviklikku poliitikat rahapesu ja terrorismi rahastamise ärahoidmiseks (C(2020)2800).

G. arvestades, et killustatud õiguslik, institutsiooniline ja regulatiivne maastik kogu ELis rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise valdkonnas tekitab piiriüleste teenuste osutajatele lisakulusid ja -koormust, annab ettevõtjatele stiimulid registreerida end seal, kus reeglid on leebemad, ning võimaldab üksikisikutel, organisatsioonidel ja nende finantsvahendajatel tegeleda ebaseadusliku tegevusega seal, kus järelevalvet ja õigusnormide täitmise tagamist peetakse nõrgemaks ja/või leebemaks; arvestades, et praegune rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise õigusraamistik toob liikmesriikides kaasa rahapesuvastase direktiivi erinevad tõlgendused ja tavad;

H. arvestades, et viimastel aastatel on rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise valdkonnas tehtud mitmeid paljastusi, sealhulgas (kuid mitte ainult) juhtumite osas, mida on nimetatud komisjoni aruandes ELi krediidiasutustega seotud hiljutiste väidetavate rahapesujuhtumite hindamise kohta, aga ka *cum-ex* skandaal seoses dividendiarbitraažiga ja nn Luanda lekete paljastused; arvestades, et korrapäraselt avaldatakse uusi paljastusi, mis puudutavad sageli ELi rahaliste vahendite väärkasutamist ja korruptsioonijuhtumeid liikmesriikides; arvestades, et see näitab, et EL peab esmajärjekorras jätkama võitlust rahapesu ja terrorismi rahastamise vastu ning ajakohastama rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise õigusraamistikku;

I. arvestades, et Euroopa Investeerimispanga (EIP) siseauditi talitus auditeeris 2019. aastal seda, kuidas panga rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise raamistikku peamiselt alates 2017. aastast rakendatakse, ning osutas olulistele puudujääkidele, mis olid osaliselt seotud raamistiku puuduliku kohandamisega; arvestades, et EIP koostas kava kõigi tuvastatud puudujääkide kõrvaldamiseks 2020. aasta juuliks;

J. arvestades, et rahapesuvastane töökond hoiatas 2020. aasta mais ([25]), et COVID-19-ga seotud kuritegude, nagu pettuse, küberkuritegevuse ning valitsuse rahaliste vahendite ja rahvusvahelise finantsabi kõrvale suunamise ja väärkasutamise sagenemine loob ebaseaduslikult tegutsejatele uusi tuluallikaid; arvestades, et Europol on hoiatanud ka selle eest, kuidas kurjategijad on kiiresti haaranud kinni võimalustest kriisi ära kasutada, kohandades oma tegutsemisviise ja arendades uut laadi kuritegevust, nimelt küberkuritegevuse, pettuse, võltsimise ja organiseeritud varavastase kuritegevuse kaudu ([26]); arvestades, et Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) on esitanud pädevatele riiklikele asutustele konkreetsed soovitused teha koostööd kohustatud isikutega, et teha kindlaks COVID-19 puhangust tulenevad konkreetsed rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise valdkonna riskid ja neid maandada ning kohandada oma järelevalvevahendeid ([27]);

K. arvestades, et vastavalt Tax Justice Networki (õiglase maksustamise võrgustik) finantssaladuse indeksile kuulub maailma kümne peamise maksuparadiisi hulka kaks ELi liikmesriiki, veel üks riik Euroopas ja veel kaks endise ELi liikmesriigi ülemereterritooriumi; arvestades, et rahapesu ja korruptsiooni vastane võitlus peab seetõttu algama ELis;

L. arvestades, et 2020. aasta finantssaladuse indeksi kohaselt moodustab Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) riikide finantssaladus 49 % kogu maailma finantssaladusest;

M. arvestades, et kaubandusega seotud valearveid kasutatakse maksudest ja/või tollimaksudest kõrvalehoidmiseks, kuritegelikul teel saadud tulu pesemiseks, valuutakontrollist kõrvalehiilimiseks ja kasumi välismaale ümberpaigutamiseks; arvestades, et 135 arenguriigi ja 36 arenenud majandusega riigi kaubavahetuses kümne aasta jooksul (2008–2017) tuvastatud valearvetest tingitud väärtuseerinevus oli 8,7 triljonit USA dollarit ([28]);

ELi tegevuskava ning rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise raamistik

1. väljendab heameelt komisjoni 7. mai 2020. aasta teatise üle tegevuskava kohta, mis käsitleb liidu terviklikku poliitikat rahapesu ja terrorismi rahastamise ärahoidmiseks, millega pannakse alus olukorra edasisele parandamisele, eelkõige kehtivate õigusaktide täitmise tagamisel ja rakendamisel; nõuab, et liit edendaks võimalikult kiiresti selle tegevuskava kõiki kuut sammast;

([25]) Rahapesuvastane töökond, „COVID-19-ga seotud rahapesu ja terrorismi rahastamine – riskid ja poliitikameetmed“, mai 2020.
([26]) Europol, „Pandeemiast kasu saamine: kuidas kurjategijad COVID-19 kriisi ära kasutavad“, 27. märts 2020.
([27]) Euroopa Pangandusjärelevalve, „EBA avaldus meetmete kohta finantskuritegevuse riskide maandamiseks COVID-19 pandeemia tingimustes“, 31. märts 2020.
([28]) Global Financial Integrity, „Trade-related Illicit Financial Flows in 135 Developing Countries: 2008-2017“, 3. märts 2020.

Reede, 10. juuli 2020

2. tunneb heameelt selle üle, et komisjon kavatseb koostada rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise valdkonnas ühtsed reeglid, sealhulgas muutes rahapesuvastase direktiivi asjakohased osad määruseks, et tagada rahapesu ja terrorismi rahastamise vastu võitlemiseks ühtlustatum normide kogum; soovitab komisjonil kaaluda järgmiste valdkondade arvamist selle määruse kohaldamisalasse: tegelike tulusaajate väljaselgitamine; kohustatud isikute ja nende aruandluskohustuste loetelu; kliendi suhtes rakendatavad hoolsusmeetmed, sealhulgas riikliku taustaga isikutega seotud nõuded; sätted tegelike tulusaajate registrite ning maksekontosid ja pangakontosid puudutavate keskmehhanismide kohta; pädevate asutuste ja rahapesu andmebüroode vaheline koostööraamistik; nii finantssektori kohustatud isikute kui ka muude kohustatud isikute järelevalve standardid ning rahapesu või terrorismi rahastamise kahtlustest teatavate isikute kaitse; on arvamusel, et võib-olla tuleb vastu võtta täiendavad tehnilised standardid, kuid määruses tuleks käsitleda olulisi ühtlustamismeetmeid, et tagada parlamendi ja nõukogu kui kaasseadusandjate nõuetekohane roll selles väga tundlikus valdkonnas;

3. avaldab heameelt, et komisjon kavatseb tutvustada järgmise 12 kuu jooksul ELi uut rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise institutsioonilist struktuuri, mis põhineb rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise ELi tasandi järelevalveasutusel ning rahapesu andmebüroode ELi koordineerimis- ja toetusmehhanismil; palub komisjonil kaaluda ELi koordineerimis- ja toetusmehhanismi loomist ELi rahapesu andmebüroo kujul; palub komisjonil tagada, et rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise eest vastutava järelevalveasutuse kohustused hõlmaksid finantssektori kohustatud isikuid ja muid kohustatud isikuid, kellel on otsesed järelevalvevolitused teatavate kohustatud isikute üle sõltuvalt nende suurusest või nendega kaasnevast riskist, samuti järelevalvet ELi reeglite kohaldamise üle riiklike järelevalveasutuste poolt; nõuab ELi ja riiklike järelevalveasutuste vastavate volituste selget jaotust, samuti selgust tingimuste osas, mille alusel ELi tasandi rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalveasutus riskipõhise hindamise põhjal otsest järelevalvet teostab, ning seda, millal peetakse riiklike järelevalveasutuste tegevust või toiminguid asjakohatuks ja/või ebapiisavaks; nõuab, et ELi tasandi rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalveasutusele ning ELi rahapesu andmebüroole antaks eelarveline ja funktsionaalne sõltumatus;

4. kutsub komisjoni üles laiendama rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise valdkonna ühtseid eeskirju, et laiendada kohustatud isikute kohaldamisala, eelkõige eesmärgiga integreerida uued ja murrangulised turusektorid ning uuenduslik tehnoloogia ja rahvusvaheliste standardite areng ning tagada see, et teenuste osutamine oleks hõlmatud samal moel kui kaupade tarnimine; kutsub komisjoni üles tegelema krüptovaraga seotud riskidega, tagades ulatuslikult põhimõtte „tunne oma klienti“ täitmise ning järgides samal ajal vajalikkuse ja proportsionaalsuse põhimõtet; kutsub komisjoni üles tagama, et finantssektorivälised kohustatud isikud oleksid allutatud finantssektori ettevõtjatega sarnasele järelevalvele, mida teostab sõltumatu avaliku sektori asutus riiklikul tasandil, ning tagama, et nende sõltumatute avaliku sektori asutuste teadlikkuse, koolituse, nõuetele vastavuse ja sanktsioonide määramise tase oleks rikkumiste korral piisav; kutsub komisjoni üles tagama, et rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise sätete rakendamine ei tooks kaasa riiklikke õigusakte, millega kehtestatakse ülemäärased tõkked kodanikuühiskonna organisatsioonide tegevusele;

5. tuletab meelde oma seisukohta, et liidus peavad olema omavahel ühendatud ja kvaliteetsed tegelike tulusaajate registrid, tagades samal ajal kõrged andmekaitsestandardid; kutsub komisjoni üles uurima künnise alandamist tegeliku tulusaaja kindlaks tegemiseks, võttes arvesse Ameerika Ühendriikide raamatupidamiskorda, ning esitama ettepaneku usaldusfondide ja sarnaste üksuste tegelike tulusaajate avalikult kättesaadavate registrite loomiseks; kutsub komisjoni üles tegema ettepanekuid olemasolevate lünkade kaotamiseks, mis võimaldavad äriühingutel peita tegelikud tulusaajad variisikute taha, ning võimaldama äriühingutel taotleda ärisuhte lõpetamist juhul, kui lõplikku tegelikku tulusaajat ei ole võimalik kindlaks teha; palub komisjonil hinnata maa ja kinnisvara registrites sisalduva teabe ühtlustamise vajalikkust ja proportsionaalsust ning teha tööd nende registrite sidumiseks; kutsub komisjoni üles lisama asjaomasele aruandele vajaduse korral seadusandliku ettepaneku;

6. kutsub komisjoni üles tegelema probleemiga, et riiklikes registrites ei ole piisavaid ja täpseid andmeid, mida saaks kasutada tegelike tulusaajate kindlakstegemiseks, eriti olukordades, kus kasutatakse varifirmade võrgustikku; nõuab tegelike tulusaajatega seotud läbipaistvusnormide tugevdamist nii ELi kui ka liikmesriikide tasandil, et tagada, et nendega nähakse ette andmete täpsusega seotud kontrollimehhanismid; kutsub komisjoni üles tugevdama järelevalvet liikmesriikides tegelike tulusaajate registrite loomisega seotud sätete ülevõtmise üle, et tagada nende nõuetekohane toimimine ja üldsuse juurdepääs kvaliteetsetele andmetele;

7. tunneb heameelt kava üle tagada kogu ELi hõlmav makse- ja pangakontodega seotud keskmehhanismide omavaheline ühendatus, et soodustada õiguskaitseasutuste ja rahapesu andmebüroode kiiremat juurdepääsu finantsteabele eri uurimisetappidel ning hõlbustada piiriülest koostööd täielikus kooskõlas kohaldatavate andmekaitsereeglitega;

8. palub komisjonil vaadata läbi reeglid, mis käsitlevad äriühingute asutamisel ja muude juriidiliste isikute, usaldusfondide ja sarnaste õiguslike üksuste loomisel kogutava teabe hulka, ning esitada üksikasjalikumad sätted kliendi suhtes rakendatavate hoolsusmeetmete kohta finantskontode, sealhulgas pangakontode avamisel;

9. palub komisjonil esitada ettepanek mõjusate, proportsionaalsete ja hoiatavate ning ühtlustatumate ELi tasandi karistuste kohta rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise reeglite täitmata jätmise eest;

Rahapesuvastase direktiivi rakendamine

10. peab äärmiselt kahetsusväärseks asjaolu, et kolmanda rahapesuvastase direktiivi ebaõige rakendamise suhtes ei algatatud ühtegi rikkumismenetlust, ning palub komisjonil sellised rikkumismenetlused liikmesriikide vastu algatada, kui need on põhjendatud; on ülimalt mures asjaolu pärast, et paljud liikmesriigid ei rakenda neljandat rahapesuvastast direktiivi; väljendab seetõttu heameelt komisjoni nulltolerantsi väljendava hoiaku üle ja selle üle, et liikmesriikide vastu on algatatud rikkumismenetlused, mis põhinevad komisjoni tehtud terviklikkuse kontrolli tulemustel; on sügavalt mures, et paljud liikmesriigid ei suutnud pidada kinni viienda rahapesuvastase direktiivi ülevõtmistähtajast, milleks on 10. jaanuar 2020, ega nõudest, mille kohaselt tuleks äriühingute ja muude juriidiliste isikute tegelikult kasu saavate omanike registrid luua 10. jaanuariks 2020 ning usaldusfondide ja sarnaste õiguslike üksuste tegelikult kasu saavate omanike registrid 10. märtsiks 2020; väljendab seetõttu heameelt asjaolu üle, et komisjon on juba algatanud mitu rikkumismenetlust, ning kutsub komisjoni üles algatama terviklikkuse kontrolli tulemuste põhjal liikmesriikide vastu võimalikult kiiresti uued rikkumismenetlused;

11. peab kahetsusväärseks asjaolu, et neljanda rahapesuvastase direktiivi õigsuse kontrolli ei saanud teha komisjon ise, kuna tal puudus selleks suutlikkus, ning et selle lõpuleviimine võtab aega mitu aastat pärast direktiivi jõustumist, mis omakorda aeglustab rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise kohustuste nõuetekohast rakendamist liikmesriikides; kutsub komisjoni üles viima põhjalikud õigsuse kontrollid võimalikult kiiresti lõpule ja algatama vajaduse korral uued rikkumismenetlused; nõuab tungivalt, et liikmesriigid, kes ei ole seda veel teinud, võtaksid neljanda ja viienda rahapesuvastase direktiivi viivitamata ja nõuetekohaselt üle ja rakendaksid neid; on mures, et liikmesriikides kõrgemal tasandil esineva korruptsiooni ja rahapesu juhtumite puhul ei ole reeglite täitmine üldiselt piisavalt tagatud, ning kutsub komisjoni üles muutusi väga tähelepanelikult jälgima ja võtma sellega seoses jõulisemaid ja otsustavamaid meetmeid;

12. peab tervitatavaks rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise soovituste lisamist teatavate liikmesriikide riigipõhistesse soovitustesse, mille nõukogu Euroopa poolaasta tsükli raames vastu võttis; nõuab tungivalt, et komisjon hindaks eelkõige seda, kas riiklikel rahapesu andmebüroodel on rahapesu ja terrorismi rahastamisega seotud riskide tõhusaks käsitlemiseks piisavalt vahendeid;

Suure riskiga kolmandate riikide ELi loetelu

13. kutsub komisjoni üles täiendavalt hindama võimalust koostada potentsiaalselt suure riskiga kolmandate riikide nn hall nimekiri sarnaselt ELi praeguse käsitusega kanda loetellu maksualast koostööd mittetegevad jurisdiktsioonid; väljendab muret asjaolu pärast, et 12 kuud kestva protsessi pikkus, mille tulemusel valmib lõpphinnang, mille alusel määratakse kindlaks suure riskiga kolmandad riigid, kus esineb strateegilisi puudusi, võib põhjustada rahapesu ja terrorismi rahastamise tulemusliku tõkestamise alases tegevuses tarbetuid viivitusi; väljendab heameelt asjaolu üle, et komisjon ei tugine üksnes rahapesuvastase töökonna loetellu kandmise protsessile ja on valmis kasutama viienda rahapesuvastase direktiivi rangemaid kriteeriume, eelkõige mis puudutab tegelike tulusaajate läbipaistvust, et viia läbi kolmandate riikide sõltumatu hindamine, mis peaks olema vaba geopoliitilisest sekkumisest;

14. seab kahtluse alla käsituse, mida on väljendatud komisjoni talituste töödokumendis, mis käsitleb direktiivi (EL) 2015/849 tähenduses suure riskiga kolmandate riikide tuvastamise metoodikat ja milles määratletakse ülekaaluka ohutasemega riigid kahe kriteeriumi alusel, mis mõlemad peavad olema täidetud; soovitab, et riigid, kellega seondub märkimisväärne rahapesu või terrorismi rahastamise oht, tuleks vaikimisi kanda kohe koostööst keelduvate jurisdiktsioonide loetellu ilma lisatingimusteta ning need tuleks loetelust välja jätta alles siis, kui nendelt nõutavad kohustused on täielikult täidetud;

Reede, 10. juuli 2020

15. palub, et komisjon tagaks avalikult läbipaistva protsessi, millega kehtestatakse selged ja konkreetsed võrdlusalused riikidele, kes kohustuvad tegema reforme, et vältida loetellu kandmist; palub komisjonil lisaks avaldada oma hinnangud hinnangu saanud ja nimekirja kantud riikide kohta, et tagada hinnangu kuritarvitamise vältimiseks avalik kontroll;

16. kutsub komisjoni üles võtma vastumeetmeid kolmandate riikide suhtes, kes ei tee koostööd rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise Euroopa uurimistes, sealhulgas nende suhtes, kes on seotud uuriva ajakirjaniku Daphne Caruana Galizia mõrvaga;

Praegune ELi järelevalve

17. rõhutab, et kehtivas ELi rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise raamistikus esineb ELi reeglite täitmise tagamisel puudusi ja puudub ka tõhus järelevalve; toetab EBA juba heakskiidetud volituste laiendamist, kuid väljendab veel kord sügavat muret selle pärast, kas EBA suudab tulenevalt oma juhtimisstruktuurist sõltumatut hindamist läbi viia;

18. nõuab, et maksuparadiisides asuvatele üksustele ei võimaldataks juurdepääsu ELi rahastamisele, sealhulgas COVID-19 epideemia majanduslikele ja sotsiaalsetele tagajärgedele reageerimiseks antavale abile;

19. kutsub riiklikke pädevaid asutusi ja EKPd üles võtma järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi käigus arvesse finantskuritegevusega seotud riske, milleks neil vastavalt kehtivale õigusraamistikule on juba volitused; nõuab, et EKP-le antaks volitused tühistada kõigi selliste euroalal tegutsevate pankade tegevusload, kes rikuvad rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise kohustust, sõltumata riiklike rahapesuvastaste asutuste hinnangust;

20. palub Euroopa Pangandusjärelevalvel viia läbi nn Luanda Leaksi paljastuste uurimine ning hinnata eelkõige seda, kas on rikutud liikmesriigi või ELi õigust, ning hinnata finantsjärelevalveasutuste võetud meetmeid; palub, et Euroopa Pangandusjärelevalve teeks asjassepuutuvatele pädevatele asutustele reformimise ja võetavate meetmete kohta sobivaid ettepanekuid; kutsub teisi riigi tasandi pädevaid asutusi üles alustama nn Luanda Leaksi paljastuste uurimist või seda jätkama ning võtma vastutusele huvirühmad, kelle puhul on leitud, et nad rikuvad rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise reegleid;

21. rõhutab rahvusvahelise uuriva ajakirjanduse ja rikkumisest teatajate rolli riikliku taustaga isikute võimaliku korruptsiooni, rahapesu ja üldise väärkäitumise paljastamisel, aga ka finants- ja muude kui finantsvahendajate rolli võimalike ebaseaduslikult saadud vahendite ELi finantssüsteemi imbumisel, ilma et oleks toimunud nõuetekohane kontroll;

22. märgib murega, et Luanda Leaks ja muud varasemad skandaalid, nagu *cum-ex*, Panama dokumendid, Lux Leaks ja dokumendikogu Paradise Papers, on kodanike usaldust meie finants- ja maksusüsteemide vastu mitmel korral vähendanud; rõhutab, kui oluline on taastada üldsuse usaldus ning tagada õiglased ja läbipaistvad maksusüsteemid ning õiglane maksustamine; rõhutab sellega seoses, et EL peab tõsiselt tegelema oma sisemiste probleemidega, eelkõige seoses madalate maksudega maksuparadiisidega;

23. märgib, et EBA ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA) on viinud seoses dividendiarbitraaži skeemidega läbi eraldi uurimise; võtab teadmiseks EBA personaliuuringu tulemused ja selle 10-punktilise tegevuskava aastateks 2020–2021, et tõhustada selliseid skeeme hõlmavat tulevast usaldatavus- ja rahapesuvastaste nõuete raamistikku; peab siiski kahetsusväärseks asjaolu, et EBA-l kulus rohkem kui 18 kuud järelduse tegemiseks, et tal on vaja algatada ametlik uurimine; palub ESMA-l viia läbi põhjaliku uurimise ja esitada võimalikult kiiresti kaugeleulatuvad soovitused; peab kahetsusväärseks, et liikmesriikide pädevad asutused ei ole võtnud selliste ebaseaduslike dividendiarbitraaži tavade eest vastutavate üksuste ja isikute uurimiseks ja vastutusele võtmiseks nähtavaid meetmeid ning et ametiasutused ei tee omavahel koostööd;

Liikmesriikide koostöö

24. juhib tähelepanu ELi haldus-, kohtu- ja õiguskaitseasutuste vahelise parema koostöö vajadusele; väljendab heameelt asjaolu üle, et komisjon võttis arvesse Euroopa Parlamendi korduvat nõudmist koostada mõjuhinnang liikmesriikide rahapesu andmebüroode koordineerimis- ja toetusmehhanismi loomise kohta; kutsub komisjoni üles kaaluma ELi rahapesu andmebüroo loomist kui võimalust toetada kahtlaste piiriüleste tehingute tuvastamist ja viia piiriülese koostöö jaoks läbi ühine analüüs; soovitab anda sellele mehhanismile volitused teha ettepanekuid rahapesu andmebüroode vahelise koostöö ühiste rakendusmeetmete või standardite kohta ning edendada rahapesu andmebüroodes koolitust, suutlikkuse suurendamist ja nendevahelist kogemuste jagamist; rõhutab, kui oluline on anda sellele mehhanismile juurdepääs eri liikmesriikide asjakohasele teabele ja volitused piiriüleste juhtumitega tegelemiseks;

25. kutsub üles heaks kiitma täiendavaid algatusi, millega saaks tagada rahapesu ja terrorismi rahastamise vastaste meetmete täitmise ELi ja riiklikul tasandil, nt laiendada Euroopa Prokuratuuri ja Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) pädevusi ning tugevdada olemasolevaid asutusi, nagu Euroopa Liidu Õiguskaitsekoostöö Amet (Europol) ja Eurojust; võtab teadmiseks komisjoni kavatsuse esitada ettepanek Europoli volituste tugevdamiseks, nagu on märgitud komisjoni kohandatud tööprogrammis, ning tuletab meelde, et suuremad volitused peaksid käima käsikäes piisava parlamentaarse kontrolliga; on veendunud, et prioriteediks peaks olema Europoli suutlikkuse suurendamine piiriüleste uurimiste algatamise taotlemisel, eelkõige tõsiste rünnakute korral rikkumisest teatajate ja uurivate ajakirjanike vastu, kellel on oluline roll korruptsiooni, pettuste, juhtimisvigade ja muude väärtegude paljastamisel avalikus ja erasektoris;

26. peab tervitatavaks Europoli Euroopa finants- ja majanduskuritegude keskuse loomist, mis tõhustab liikmesriikidele ja ELi asutustele antavat operatiivabi finants- ja majanduskuritegude valdkonnas ning edendab finantsuurimiste süstemaatilist kasutamist;

27. kutsub komisjoni üles kaaluma ettepaneku tegemist piiriüleste maksu-uurimiste ja muude piiriüleste finantskuritegude Euroopa raamistiku kohta;

28. palub seetõttu liikmesriikidel ja ELi institutsioonidel hõlbustada Euroopa Prokuratuuri kiiret loomist, ning on seisukohal, et kõik liikmesriigid, kes ei ole veel teatanud kavatsusest Euroopa Prokuratuuriga ühineda, peaksid seda tegema; nõuab liikmesriikide poolset realistlike rahaliste vahendite ja inimressursside eraldamist ning täiskohaga delegaatprokuröride ametisse nimetamist, nii et see vastaks Euroopa Prokuratuuri eeldatavale suurele töökoormusele;

29. märgib, et kavandatud eelarve- ja inimressursid ei ole rahapesuvastaste uurimiste ja olemasolevate koordineerimismehhanismide, nagu rahapesuvastane operatiivvõrgustik ja teabevahetusplatvorm FIU.net, täielikuks toetamiseks piisavad;

Muud seotud aspektid

30. rõhutab avaliku ja erasektori vahelise toimiva koostöö potentsiaali seoses rahapesu ja terrorismi rahastamise vastu võitlemiseks kogutava finantsteabega, sealhulgas võimalikke avaliku ja erasektori partnerlusi, ning seda, et neid tuleb tulevikus paremini ära kasutada, näiteks platvormid teabe jagamiseks õiguskaitseasutuste, rahapesu andmebüroode ja erasektori vahel; julgustab kõiki asjaomaseid sidusrühmi andma oma panuse, eelkõige jagades avaliku konsultatsiooni käigus olemasolevaid hästitoimivaid tavasid; on seisukohal, et sellise koostöö puhul tuleks rangelt kinni pidada kohaldatavate andmekaitsereeglite piirangutest ja põhiõigustest; kutsub komisjoni üles tegema ettepanekut kolmepoolsete platvormide loomist käsitleva selge õigusraamistiku loomiseks, millega reguleeritakse osalejate kohustusi ja profiile ning tagatakse samade reeglite järgimine teabevahetuse, eraelu puutumatuse ja isikuandmete kaitse, andmete turvalisuse, kahtlustatavate isikute õiguste ja muude põhiõiguste valdkonnas; on seisukohal, et rahapesu ja terrorismi rahastamise vastase võitluse tõhustamiseks on äärmiselt oluline, et rahapesu või terrorismi rahastamise kahtlust puudutavate teadete tulemuslikkuse ja järelmeetmete kohta antakse õigeaegset ja täielikku tagasisidet;

31. kordab oma üleskutset liikmesriikidele kaotada võimalikult kiiresti kõik olemasolevad investeeringute eest antava kodakondsuse ja residentsuse kavad, eelkõige ebapiisava kontrolli ja läbipaistvuse puudumise korral, et viia miinimumini sellega sageli seotud rahapesu oht, vastastikuse usalduse ja Schengeni ala terviklikkuse õõnestamine ning muud poliitilised, majanduslikud ja julgeolekuriskid ELile ja selle liikmesriikidele; palub komisjonil esitada võimalikult kiiresti aruande meetmete kohta, mida ta kavatseb võtta seoses investeeringute eest antava kodakondsuse ja residentsuse kavadega, ning sel eesmärgil loodud eksperdirühma järelduste kohta; palub komisjonil täpsemalt hinnata, kas on täidetud tingimused rikkumismenetluste algatamiseks liikmesriikide vastu Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 4 lõike 3 rikkumise tõttu;

32. kutsub komisjoni üles jälgima, kuidas liikmesriigid täidavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. novembri 2018. aasta määrust (EL) 2018/1805, mis käsitleb arestimis- ja konfiskeerimisotsuste vastastikust tunnustamist ([29]), et hõlbustada kuritegeliku vara piiriülest sissenõudmist, ning kas nad on võtnud nõuetekohaselt üle ja rakendavad kuriteovahendite ja kriminaaltulu arestimist ja konfiskeerimist Euroopa Liidus käsitlevat direktiivi 2014/42/EL; kutsub komisjoni üles ajakohastama olemasolevaid andmeid arestitud ja konfiskeeritud varade kohta; kutsub komisjoni üles lisama tulevastesse seadusandlikesse ettepanekutesse sätted, mis hõlbustaksid rahapesu andmebüroodel varade halduskorras

([29]) ELT L 303, 28.11.2018, lk 1.

Reede, 10. juuli 2020

külmutamist, ja õigusraamistik, mis kohustaks finantsasutusi järgima ja täitma tagasikutsumise taotlusi sujuvalt, samuti sätted, mis võimaldavad sellega seoses kiiret piiriülest koostööd ametiasutuste vahel; on mures, et konfiskeeritud varadega seotud üldised tulemused ei ole rahuldavad ja konfiskeerimismäärad ELis on endiselt väga madalad; kutsub komisjoni üles pöörama erilist tähelepanu reeglitele, mis käsitlevad konfiskeeritud vara kasutamist avalikes huvides või sotsiaalsetel eesmärkidel, ning töötama selle nimel, et tagada konfiskeeritud vara tagastamine ohvritele väljaspool ELi asuvates riikides;

33. tunneb heameelt komisjoni esitatud võimaluse üle anda ELi rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalveasutusele teatav pädevus jälgida ja toetada varade külmutamist ELi piiravate meetmete (sanktsioonide) alusel kõigis liikmesriikides;

34. kiidab heaks direktiivi (EL) 2018/1673 (rahapesu vastu võitlemise kohta kriminaalõiguse abil) vastuvõtmise, millesse on lisatud uued kriminaalõiguse sätted ja mis võimaldab tõhusamat ning kiiremat piiriülest pädevate asutuste vahelist koostööd, et paremini tõkestada rahapesu ning sellega seotud terrorismi ja organiseeritud kuritegevuse rahastamist; nõuab täiendavat analüüsi, et selgitada välja vajadus ühtlustada kehtivad reeglid, sealhulgas määratleda mõned rahapesu eelkuriteod, nagu maksukuriteod;

35. peab tervitatavaks direktiivi (EL) 2019/1153 vastuvõtmist ning ootab komisjonilt hinnangut selle kohta, kas finantsteabe määratluse laiendamine mis tahes liiki teabele või andmetele, mis on avaliku sektori asutuste või kohustatud üksuste valduses ja rahapesu andmebüroodele kättesaadavad, on vajalik ja proportsionaalne, samuti selle kohta, millised võimalused ja probleemid on seotud sellega, kui terrorismiga seotud teabe või finantsanalüüside vahetamist liidu rahapesu andmebüroode vahel laiendatakse nii, et see hõlmab ka muid raskeid kuritegusid peale terrorismi ja organiseeritud kuritegevuse;

36. tunneb muret asjaolu pärast, et COVID-19 pandeemia võib mõjutada valitsuste ja erasektori osalejate suutlikkust rakendada rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise standardeid; kutsub komisjoni üles pidama koostöös EBAga konsultatsioone rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise eest vastutavate riiklike asutustega, et hinnata konkreetseid rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamisega seotud riske ja COVID-19 puhangust tulenevaid raskusi ning töötada selle alusel välja konkreetsed suunised suurema vastupanuvõime ja õigusnormide täitmise tagamise kohta;

37. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et EL kõneleks rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise raamistiku teemal ülemaailmsel tasandil ühel häälel, eelkõige võimaldades komisjonil esindada ELi rahapesuvastases töökonnas kooskõlas aluslepingu sätetega ja nii, nagu see toimub teistes poliitikavaldkondades;

38. nõuab ELi tasandi asutustelt, näiteks Euroopa Andmekaitsenõukogult selgemaid suuniseid isikuandmete ja eraelu puutumatuse kaitse ning rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise raamistiku järgimise kohta, eelkõige seoses hoolsuskohustuse ja andmete säilitamisega, arvestades et liikmesriikide riiklikud andmekaitseasutused on varem andnud välja eri soovitusi;

39. nõuab, et komisjoni finantsstabiilsuse, finantsteenuste ja kapitaliturgude liidu peadirektoraadi asjakohasele üksusele eraldataks rohkem inim- ja rahalisi ressursse, ning tunneb heameelt selle üle, et EBA-le on eraldatud rohkem ressursse;

40. kutsub liikmesriike üles uurima täielikult ja läbipaistvalt kõiki teatatud rahapesu ja sellega seotud kuritegude, nagu rikkumisest teatajate ja ajakirjanike vastased mõrvad ja vägivald, juhtumeid; kordab oma seisukohta Daphne Caruana Galizia auhinna loomise kohta Euroopa Parlamendi poolt; kutsub Malta ametivõime üles kasutama kõiki olemasolevaid vahendeid, et teha kindlaks Daphne Caruana Galizia mõrva õhutajad, ning uurima täpsemalt neid, kelle vastu esitatud tõsised rahapesusüüdistused ei ole veel lahendust leidnud alates sellest, kui Panama dokumentide paljastused tema teateid kinnitasid; palub Malta ametivõimudel uurida ka Mossack Fonsecaga seotud finantsvahendajaid, kes Maltal endiselt tegutsevad, ning tunneb muret raamatupidamisvaldkonna ebatõhusa eneseregulatsiooni pärast; nõuab Pilatus Banki endise omaniku ja juhi Maltale väljaandmist nüüd, kui USA justiitsministeerium on menetluslike probleemide tõttu loobunud tema vastu esitatud süüdistustest, ning nõuab tungivalt, et Malta ametivõimud võtaksid ta väidetavate rahapesu ja muude finantskuritegude eest vastutusele;

41. tunneb sügavat muret tulemusliku järelevalve puudumise pärast, mis tuli ilmsiks, kui hindamisel oli Taani ja Eesti järelevalveasutuste tegevus seoses Danske Banki skandaaliga; on ka mures hiljutise Wirecardi skandaali ning Saksamaa finantsjärelevalveasutuse BaFin rolli ja selle võimalike puuduste pärast; märgib, et selle juhtumi puhul on raamatupidaja

kutseala eneseregulatsioon jälle ebaõnnestunud; märgib, et selle finantstehnoloogia ettevõtte liigitamisel „tehnoloogiaettevõtteks“, mitte makseteenuse pakkujaks, oli regulatiivsetes puudustes keskne roll; kutsub komisjoni üles selle probleemiga kiiremas korras tegelema, tagades makseettevõtete õige liigitamise; nõuab, et EL ja liikmesriikide pädevad asutused alustaksid uurimist puuduva 1,9 miljardi euro kohta, ning kutsub komisjoni üles uurima võimalusi raamatupidamissektori toimimise parandamiseks, sealhulgas ühisauditite abil;

o

o o

42. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.